

Reisebrev_4_Atlanterhavs Kryssing

Fredag 14.11.08 er dagen for Atlanterhavskryssing. Vi kaster loss fra La Gomera 10.30. Vi fyller opp diesel tanken og vanntanken. Så er vi igang, kursen er satt til Kapp Verde. Det blir en rotete seilas i starten, motvind og stor sjøgang, etter hvert dør vinden, men det er fortsatt en del dønninger. Det blir betraktelig bedre da vi kommer klar Kanari øyene, vinden kommer da fra nord øst altså medvind med varierende styrke.

Igen går det greit å komme inn i vakt ordningen vår, vi kjører litt variert 2 til 3 timer på vakt og det samme med frivakt. Lørdag får vi vind økning opp mellom 10 til 15 m/s, vi burde nok redusert seil men med spridd genoa og storseil går det så det suser. Det eneste er at det blir ganske kaldt om natten så det blir frem med foret kjeledress det hadde vi ikke forventet her.

Klargjøring av Gennaker

Resten av turen går stort sett greit, vi tar ned storseilet om natten når vinden er på det meste for å få rolige nattevakter.

Det siste døgnet inn til Kapp Verde seiler vi så seint vi kan, da vi ikke vil komme frem i mørket. Vi ligger faktisk 1 time rett utenfor bukta i påvente av dagslys.

Klokkedn 8.00 tusler vi inn til marinaen i Mindelo som vi har kallt opp på VHFen og de skal stå klar og ta imot oss. Det er skikkelig sevice og deilig å komme i havn etter 7 døgns seilas.

Vi blir her noen dager og slapper av, etter som dagene går kommer det flere båter som vi kjenner igjen fra Kanari øyene det kommer også en norsk båt som vi ikke har truffet før "Røver" med 3 kjeke karer i, de er fra Egersund men båten har Sandnes som hjemmehavn, et hyggelig bekjentskap.

Her i Mindelo er det veldig trivelig, både folk, by og marina. Nå er vi virkelig i utlandet ganske forskjellig fra Europa. Innsjekkingen her er ganske seriøs, vi må oppsøke både politi og immigrasjon kontoret selv, men igjen trivelige folk selv om det er myndighetene.

Barn i lek på lokal stranden

Mendelo + Marinaen

Etter 4 dager er vi på farten igjen, vi kaster loss 10.30 25.11 kursen blir satt til Trinidad, 2100 nautiske å seile. Etter å ha kommet klar av Kapp Verde får vi god bøl, igjen blir det spridd

genoa og storseil også "salmebok" på lokalt seilspråk. Vinden minker til kvelden og vi må starte motoren da det blir en volsom slingring og slåing i riggen.

De første 5-6 dagen går på samme vis med brukbar vind om dagen og lite vind om kvelden, men nå begynner vi å tenke diesel, hvis dette skal forsette, og blir litt mer gnigne med å bruke motoren.

De neste 3 dagene holder vi en fart på 3-3.5 knop, ikke mye å skryte av når en skal krysse Atlanteren, det er veldig frustrerende seiling med et vanvittig bråk fra rigg og seil som slår. Vi blir utrolig slitne av dette og er noe mismodige.

Så endelig får vi vind og får noen drømme dager med sol og perfekt vind fra nord øst, vi gjør mellom 6-7 knop og er ganske fornøyde og humøret stiger, dette er livet.

Slik artet livet seg på godværsdager

Så må vi tåle godt gammelt vestlands vær 1 dag i silende regn, men temperaturen er god, men alt blir vått og vi kunne godt hatt unnværet dette.

Så går vi inn i noen urolige dager, det ligger mørke skyer rundt oss vinden er fortsatt fra nordøst litt skiftende men vi går inn og ut av kraftige regnbyger, litt skremmende var den første, plutselig stopper vinden så snur den, så kommer regnet og vinden går opp mot 24m/s vi føler nesten som vi blir høytrykk spylet, vi ser ingenting rundt oss det er som et inferno av vind og regn. Er det dette de kaller squell, vi har hørt at dette ha en kort varighet men for vårt vedkommende fortsetter det i nesten 3 timer med varierende styrke av både regn og vind.

I fem dager har vi dette byge været, aldri har jeg opplevet så mye regn, vi står ute i orange fisker oljehyret, den lette Gortexen klarte ikke å holde regnet unna, Musto dressene tørker for seint .

Det var vel ikke slik vi hadde tenkt oss Atlanterhavskryssingen, men heldigvis fikk vi godværsdager innimellom og da nøt vi disse i fulle monn. Seilingen var litt frustrerende da det hele tiden var små vindskift og seil måtte justeres hele tiden.

Så det var et slitent mannskap som ankom Trinidad 14.12.08 vi hadde håpet å komme inn før mørket men også den siste dagen ble det bygevær og frustrerende vind. Så Arne gjorde en god jobb som klarte å manøvrere oss mellom båter på svai, noen med lys andre uten, da vi startet innseilingen til toll brygga i Chaguaramas. Her i Trinidad er det ikke lov å legge seg på svai eller gå til en marina før en har sjekket inn. Vi ankom brygga 20.30 altså utenom kontortid, vi la oss til og visste ikke helt hvordan dette fungerte, håpet igrunnen det ikke var folk og at vi bare kunne ligge her. Etter en liten stund kom det en kar bort, jeg trodde han var toller men han var fra marinaen Crews Inn. Han var utrolig, viste vei til toller forklarte oss hva vi skulle gjøre. Helt utrolig vi var helt utslitte og her er det en kar som bare ordner alt for oss, vi fikk tilbud om plass i marinaen og etter visning her takket vi ja, flyttet båten inn i marinaen og tok ankerdrammen "Jærsk Akevitt"

På vei inn i et av uværsbygene

Tanker etter kryssingen:

Det som var veldig positivt var at daglilivet ombord gikk utrolig godt, middag ble laget hver dag, brød ble bakt ved behov. Vi hadde mer enn nok mat, burde hatt litt mer variasjon i drikke, nå gikk det i vatn og Fanta sitron, og litt mer snop, som var godt å knaske på om natten. Tiden gikk veldig fort når vi tenker vi har vært til havs like lenge som en sommerferie. Det var en god erfaring å ta med seg, men jeg må nok innrømme jeg "Gro" er en kysthavs seiler.